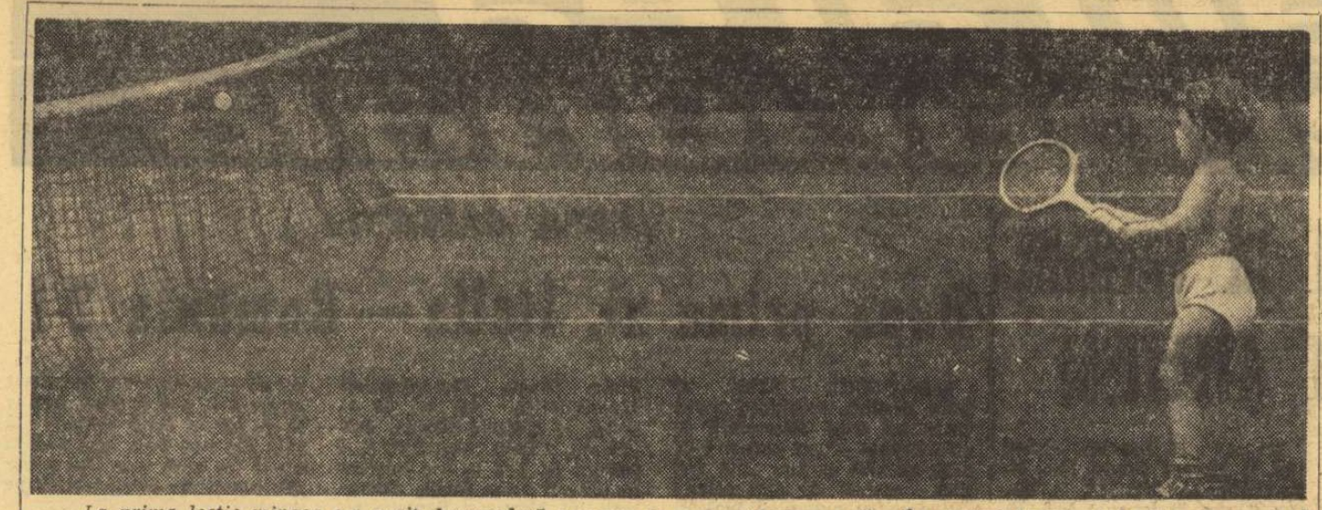

La prima lecție mingea s-a oprit deocamdată aproape de bandă. Nu e rău. In curînd tenismanul-pitic va reuși să o trimită și peste fileu... Foto : O. CAHANE

Duminicile unui nesportiv

ESTIVALĂ

Cîteva zile petrecute pe litoral m-au înapoiat, cu inima, la vîrsta adolescenței. Am prins și o leacă de polei exterior și m-am ales cu o mîncărime a pielii, care m-a canonit nopți în șir. Dar poleiul și mîncărimea s-au dus, pe cînd parfumul mării, sărat și crud, îl mai păstrez în nări, iar undeva, în cămările tainice ale ființei, păstrez și bucuria soarelui și-a apei, doctoria fără taxă a brizei și a orizontului lichid înghițit de cer.

Fac în fiecare vară, o dată sau de două ori, peregrinajul acesta la Pont. Reîntîlnesc nu numai marea și, o dată cu ea, strigătul atavic *Evreka*, ci și umbre dispărute, ce-mi par mai vii acolo, aproape de cotlonul verde și legănat al valurilor, mult mai consistente decît la masa de scris. In labirintul de ametist de pe malurile Dunării mi se pare că deslușesc siluetele, furișate agil prin ochiurile de lumină, ale sciților de odinioară ; pe podul de la Cernavodă, gîndurile mă duc la inginerul și constructorul genial care a fost Saligny ; pe cocoașele nisipoase ale Dobrogei, printre podgoriile prelinse către calea ferată, mi se pare că-l mai văd pe Constantin Prisnea, căutînd taina nectarurilor românești ; în gara Palas, șuieratul locomotivelor mi-l amintește pe Ion Pillat, care umblase de multe ori pe aici, în căutarea duhului lui Ovidiu ; în muzeul din Constanța retrăiesc, ca într-un fel de beție albă, vechea lume a navigatorilor veniți, de pe țărmul altor mări, la strămoșii noștri, să se negustorească cu ei ; la Istria intru în dimensiunile istoriei antice și respir aerul pe care l-au respirat și oamenii care au pus acolo, lîngă căile mișcătoare de apă, temeliile unei civilizații solide ; iar dacă mă rătăcesc pe plajele ce se întind de la Mamaia pînă la Mangalia, îmi place să-mi aduc aminte de toți îndrăgostiții acestei fîșii binecuvîntate de pămînt nisipos și îndins de soare, pe care i-am întîlnit, cîndva, acolo : Camil Petrescu, Ion Marin Sadoveanu, Ionel Teodoreanu, Emanoil Bucuța, Oscar Walter Cisek, Lucian Grigorescu.

Îmi place însă și mai mult tinerețea ce clocotește, miruită tie harul astrului estival : în mii de cîrpe ușoare și colorate, sub umbrele, pe cearceafuri, prăjindu-se de-a dreptul pe pulberea argintie la razele giganticului Cvarț ceresc, mărinimos cu acest țărm de mare și de lume, înmagazinînd cu sete ultravioletele, înfraroșiile și aerosolul locului și-al anotimpului, jucîndu-se cu mingea sau aruncîndu-se în valurile ce bat ritmic, ca foșnetele de mătăsuri ale trenei unei crăiese a mării.

M-arunc și eu, alături de cei tineri, și — acesta e miracolul vacanței ! — întineresc împreună cu ei, mă voinicesc să străbat o sută, două sute de metri înot, pînă cînd fluierul pazniculuI din barca Salvamar îmi dă de veste că s-apropie adîncul cu caracatițe și mii de primejdii. Mă întorc atunci, fericit, gîfîind, cu gingiile sărate, uitînd de cărți, redacții, studiouri și obligațiile de acasă. Nu întru atît însă, încît să nu-mi fi amintit, după ultima întîlnire, de săptămîna trecută, cu Marea, de întîmplarea străveche despre barcagiul și filozoful care pluteau pașnic pe-o mare ca a noastră. Pluteau împreună, coama apelor era domoală, cerul topit în zarea sinelie, și filozoful nu se răbdă să nu-l întrebe pe omul cu vîslele :

— Îl cunoști pe Aristotel ?

La clătinarea tăgăduitoare din cap a barcagiului, înțeleptul se întristă, spunînd :

— Să știi c-ai pierdut un sfert din viață dacă nu l-ai citit. Dar de Pitagora ai auzit ?

Aceeași clătinare blîndă din cap și același răspuns al gînditorului :

— Să știi c-ai mai pierdut un sfert din viață datorită neștiinței dumitale.

Cine știe cîte-ar mai fi urmat, întrebări asemănătoare despre filozofi străluciți, dacă nu se stîrnea, din senin, o vijelie. Zarea fu înghițită de nori mînioși, spinarea mării se cambră nărăvaș, barca prinse să se clatine, mai tare, tot mai tare, din ce în ce mai tare. Cînd era de prevăzut că are să se răstoarne, barcagiul puse și el o întrebare :

— Știi să înoți, înțeleptule?

— Nu știu — răcni, prin rafalele vijeliei, filozoful.

— Atunci, află că ai să-ți pierzi *întreaga* viață — sună verdictul omului cu vîslele.

Cred că am citit povestea asta simplă într-o carte a copilăriei. Chiar dacă ea nu mai figurează, azi, în repertoriile manualelor școlare, copiii de astăzi se aruncă în apă fără teamă, o înfruntă curajoși, învață să înoate. Mergeți pe litoral, să-i vedeți cum le strălucește pielea și cum le sclipesc ochii, ce sprinten li-e pasul și cît de neastîmpărată li-e foamea de viață !

George SBÂRCEA

DIN LUMEA ATLETISMULUI

● În fruntea afișului concursului internațional de la Trînec era înscrisă proba de 800 metri, care urma să aducă la start pe a doua și a treia performeră mondială a anului, iugoslava Vera Nikolici (între timp a devenit prima, stabilind un nou record al lumii) și, respectiv, românca Ileana Silai. Numai că, pînă în iunie 1968, Silai nu fusese prea cunoscută în arena internațională. Așa se face că, vrînd să-i arate viitoarei adversare aprecierea pentru ultimele rezultate obținute, Vera a felicitat-o pe... Viorica Viscopoleanu.

● Cel mai bun rezultat mondial al sezonului la săritura în înălțime bărbați — 2,21 m — este deținut de australianul Peter Boyce, care studiază la Universitatea Stanford din S.U.A. Specialiștii afirmă că succesele lui Peter se datoresc în bună măsură și colaborării cu actualul său antrenor. Numele acestuia este, desigur, cunoscut celor cu păr cărunt, care își amintesc că Lester Steers a fost primul atlet din lume care a trecut peste 2,10 metri (2,108 m la Los Angeles, 17 iunie 1941). Avînd un asemenea antrenor, Boyce a început să se gîndească acum la cei 2,28 m ai recordului lui Valeri Brumel...

● Aruncătorul elvețian Edy Hubacher, participant la campionatele internaționale ale României, a progresat vertiginos în ultimul an, ducînd recordul țării sale la aruncarea greutății de la 17,96 m la 19,18 m ! De asemenea, el a stabilit și un nou record al Elveției la disc, cu o aruncare de 56,54 m. În ciuda masivității sale (2,03 m înălțime, 104 kg greutate), Hubacher posedă o foarte mare viteză. Recent, la Zürich, a cîștigat cursa de 100 m în 10,5 secunde, performanță pe care o pot invidia și sprinterii (în special ai noștri !).

● Cel care a făcut cunoscut mai întîi numele colegiului San Jose State, a fost Tommie Smith, deținător a numeroase recorduri mondiale, printre care și cele de la 200 m (20,0) și 400 m (44,5). Apoi, pistele americane au fost invadate de o întreagă pleiadă de valoroși sprinteri, purtînd pe piept inițialele S J S. Pentru edificare dăm mai jos cîteva cifre din acest sezon : Ronnie Ray Smith 9,0, Kirk Clayton 10,0 Sam Davis, Tommie Smith și Bill Gaines 10,1, John Carlos 10,2 la 100 metri, T. Smith și J. Carlos 20,2, R. R. Smith 20,4, Mike Miller 20,6, Jerry Williams 20,7 la 200 metri, Lee Evans 45,0 și Martin McGrady 45,8 la 400 metri ! Nu degeaba San Jose a fost denumit Speed City, ceea ce în traducere înseamnă „Orașul vitezei".

Celebrul Tommie Smith, primul recordman mondial de la San Jose State

Vi-l prezentăm pe Aurel Rogalschi — dublu campion ciclist al clubului „Carmen"

Între cele două războaie mondiale, cluburile cicliste obișnuiau să organizeze la sfîrșitul fiecărui sezon, campionatele de casă. Se desfășurau două probe : campionatul de viteză și apoi (după o pauză de o jumătate de oră) se da plecarea în campionatul de fond. Marea majoritate a cicliștilor concurau la ambele întreceri.

Un asemenea campionat — dublu, de fapt — a cîștigat și Aurel Rogalschi, apreciatul actor de astăzi al Teatrului Nottara.

Competițiile s-au desfășurat pe șoseaua Giurgiului. „Viteza", alergată în linie dreaptă pe un kilometru (întrucît nu exista velodrom) și-a adjudecat-o clar.

Cursa s-a consumat pe ruta București-Călugăreni-București 60 km (plecarea avînd loc din piața cimitirului Belu).

Iată ce scria cronicarul de ciclism în „Gazeta Sporturilor" : *„La kilometrul 16 se detașează cu autoritate A. Rogalschi, urmat de Petre Vasilescu și Gavrilă Georgescu"*. Și, în continuare, ziaristul precizează că Rogalschi *„reușește să-și piardă pur și simplu tovarășii de drum"*...

Cine era noul campion la ciclism — viteză și fond — al clubului „CARMEN" ? Elevul Aurel Rogalschi, din clasa a 8-a a liceului „Spiru Haret".

POLISPORTIV ȘI... SALVATOR

După aceea, a început cu entuziasm un nou sezon ciclist obținînd rezultate promițătoare. Fratele său, compozitorul Theodor Rogalschi, turist pasionat, i-a dezvăluit apoi frumusețile munților care, astfel, l-au răpit din ce în ce mai mult sportului cu pedale. În timpul iernii, la sala „TIRUL" (pe locul unde se află acum Opereta) maestrul de lupte Petrică Sonda se ocupa serios de cel ce avea să devină campion de „greco-romane" al liceului „Spiru Haret", iar vara, la țărm, A. Lascu, cunoscutul maestru al săriturilor, susținea că junele înotător Aurel Rogalschi poate obține rezultate excelente la trambulină dacă...

— *Nu mă pot mîndri cu performanțe deosebite în nici unul din sporturile practicate, ne spune amicul nostru. Am însă satisfacția aleasă a unor alte performanțe, mai puțin notorii, de valoare umană, dacă vrei : am salvat de la înec trei oameni. Un băiat pe Argeș (la Grădiștea), un student la Mamaia și un bătrîn la Oltenița. Acesta, emoționat, se întinsese să apuce cu mîna o știucă zdravănă care-i „căzuse" în cîrlig și... a căzut și el în apă cu undiță, cu știucă, cu tot. Păstrez și azi patetica epistolă de mulțumire a bătrînului, cu care am avut de furcă o jumătate de oră pînă să-l scot la mal...*

SPORTUL MI-A FOLOSIT

Fără a fi un performer, interlocutorul nostru a continuat să practice sporturile încă mulți ani, foarte mulți ani. În legătură cu aceasta, ne-a spus :

— *În teatru sînt piese — în special cele istorice — care îți cer serioase eforturi fizice, o respirație foarte bună și o anumită suplețe scenică. Mie, personal, sporturile mi-au folosit. Grație lor — socot — am putut „duce" cu bine, deseori, trei spectacole, de peste trei ore fiecare, într-o singură zi ; la ora 10 „Despot Vodă", la ora 16 și apoi la 20, „Vlaicu Vodă".*

Mai este oare nevoie de vreo pledoarie în plus pentru necesitatea activității sportive în viața slujitorilor scenei ?

Emil IENCEC

FAȚI CUNOȘTINȚĂ CU „QUICKLY"

Este adevărat că mica motoretă „Quickly" nu fuge mîncînd pămîntul, ci dezvoltă doar o viteză de maximum 25 de kilometri pe oră, însă prezintă avantajul, pentru posesorul ei, că nu are nevoie de nici un permis.

„Părintele" lui „Quickly" este lăcătușul Gerhard Neuman, în etate de 48 de ani. Prima cursă, efectuată la sfîrșitul săptămînii trecute pe străzile orașului Heilbronn (R.F. a Germaniei), a stîrnit senzație. Neuman este convins că mini-motoreta sa va putea fi folosită nu numai pentru plimbări în afara orașului, la sfîrșit de săptămînă, ci și pentru deplasările în oraș.

Cartea românească de șah peste hotare

Primul semestru al anului 1968 se caracterizează printr-o creștere considerabilă a cererilor de carte românească, din cele mai variate domenii de activitate. Nici sportul nu face excepție.

La creșterea cererilor de carte de peste hotare din acest sector de activitate, un rol deosebit l-a avut și îl au succesele obținute de mișcarea sportivă din țara noastră. Din anul 1967, cînd presa sportivă semnala succesele obținute de autorii români de carte sportivă, curba cererilor este în continuă creștere, la aceasta contribuind și gama tot mai variată de lucrări pe care le-a realizat Editura C.N.E.F.S.

Deosebit de solicitate sînt în ultima vreme cărțile de șah ale specialiștilor români. Astfel, pentru lucrarea **„Teoria deschiderilor în șah"** vol. I și II de Victor Ciocîltea și Sergiu Samarian s-au primit comenzi din partea unor firme din Dallas (Texas, S.U.A.) pentru 21 seturi, care au fost imediat livrate. S-a revenit de nenumărate ori cu comenzi noi. Revistei „The British Chess Magazine" din Anglia i-au fost trimise la cerere douăsprezece seturi. Casele editoriale de specialitate din U.R.S.S., Bulgaria, Olanda și alte țări au solicitat, de asemenea, cantități importante din acest titlu, revenind de cîteva ori cu comenzi. În Israel, în urma cererilor primite, au fost expediate numeroase seturi din lucrarea lui V. Ciocîltea și S. Samarian. Același titlu a fost solicitat din Republica Democrată Germană și din Republica Federală a Germaniei.

O altă lucrare cerută în mod continuu este **„Să învățăm metodic șahul"** de Sergiu Samarian. S-au efectuat livrări din acest titlu către case de specialitate din U.R.S.S., Israel și alte țări.

A fost solicitată și livrată imediat peste hotare o altă lucrare de șah apărută în ultima vreme. Este vorba de **„Șahul artistic"** de A. F. Ianovcic, pentru care cererile sînt în continuă creștere.

Haralambie LEREA

RĂSPUNDE Ion Poștașu

DRAGOȘ POPESCU, BUCUREȘTI. *„In seria a IV-a a diviziei C, ca și în celelalte serii, au apărut un număr de echipe noi. Printre acestea — și Prahova Ploiești. Ce ne puteți spune despre ea ?"* Că este vorba de o veche, foarte veche cunoștință. Prahova — *„galbenii"* — a fost un nume în fotbalul românesc. În urmă cu 30—40 de ani. Nepoții au vreun gînd ?...

UN GRUP DE SIMPATIZANȚI DIN BUCUREȘTI AI ECHIPEI U.T.A. Unde va juca Traian Popescu ? La U.T.A. ? La Rapid ? Mă abțin de la un răspuns, de teamă să nu fiu... dezmințit. Pînă la 11 august, se lămuresc lucrurile. Să avem, deci, puțină răbdare. Văd, în orice caz, că mulți se întreabă „unde va juca Traian Popescu ?" O întrebare la fel de importantă ar fi și aceasta : „cum va juca Traian Popescu ?" Ei, aici, dacă am primi un răspuns precis ! Din partea lui, bineînțeles !

RADU GHEORGHE, SITA BUZĂULUI. N-a fost modificat regulamentul „Cupei Jules Rimet". De la început s-a precizat că trofeul intră definitiv în posesia echipei care îl cîștigă de trei ori consecutiv sau alternativ. Este adevărat însă că au existat multă vreme confuzii în această privință, determinate de necunoașterea regulamentului competiției. Văzînd că nu e nevoie de trei victorii consecutive, poate că fotbaliștii noștri prind curaj și...

GHEORGHE ION, PLOIEȘTI. *„Mă interesează preocupările actuale ale lui Frederic Orendi, care ani de-a rîndul a dominat întrecerile de gimnastică de la noi."* Păcat că numai pe acestea ! Orendi a „divorțat", se pare, de gimnastică. Ce face ? Este desenator tehnic.

MIRCEA VIRGIL, COMUNA BUCIUM. Ne spuneți că sînteți elev *al Școlii* generale din Bucium și că iubiți foarte mult fotbalul. Aveți tot dreptul ! Poate însă că vă... îndrăgostiți puțin și de... gramatică. Ar fi în folosul dv. Oricum, să vă dau datele cerute : Ion Pîrcălab împlinește 27 de ani la 5 noiembrie. El a jucat pentru prima oară fotbal la Tînărul Dinamovist, de unde, în 1958, a trecut la U.T.A. Din 1961, joacă la Dinamo București.

VASILE MUREȘAN, SALONTA. Helmuth Schön, actualul antrenor al echipei de fotbal a R.F. a Germaniei, a fost înaintaș, nu portar. La 25 septembrie 1938, la București, el a evoluat ca inter stînga și a fost acela care a deschis scorul (întrebați-l pe Mircea David !). Echipa noastră a avut următoarea formație : David — Aibu, Sfera — Demetrovici, Gain, Vintilă — Orza, Ploeșteanu, Baratky, Bodola, Dobay. O formație de „14 carate", care totuși a fost învinsă, „acasă", cu 4—1.

WALTER DIETRICH, MEDIAȘ. *„In timpul unui meci, portarul titular părăsește terenul de joc, în poartă intrînd portarul de rezervă. Arbitrul nu este anunțat de acest lucru, el observînd schimbarea abia cînd portarul nou intrat a prins mingea în mîini. Ce decizie va da ?"* El nu va acorda „mînge de arbitru", cum am fi tentați să credem (și unii arbitri „cu firmă", consultați de noi, au crezut acest lucru !), ci... lovitură de la 11 metri. Aceasta, în baza precizărilor de la Belfast, care arată că, dacă unul din jucătorii de rezervă pătrunde în terenul de joc fără încuviințarea arbitrului și comite și o altă faptă mai gravă decît aceea de a intra pe teren, arbitrul va sancționa fapta cea mai gravă. În speță, jucătorul nou intrat a atins mingea cu mîna în careu, astfel că sancțiunea care urmează este „11 metri". Faptul că infractorul este portar de rezervă, aceasta se stabilește după... executarea loviturii de la 11 metri. Prea tîrziu, deci !

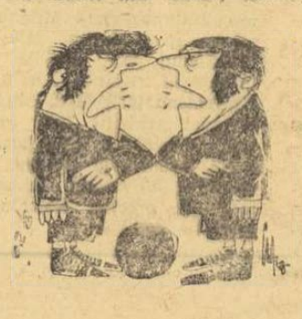

TEODOR ALSIAN, COMUNA PERIȘ. Ce face actualmente Ionică Bogdan, fostul jucător al Rapidului ? Este antrenor la o echipă din Liban.

LUCIAN MILOȘ, TIMIȘOARA. 1. Minerul Lupeni a promovat în divizia A în anul 1959. Principala ei urmăritoare fusese Locomotiva Timișoara, învingătoare în ultimul meci, la Oradea, cu 5—0. Victoria aceasta a sprins degeaba inimile timișorenilor, întrucît și Minerul cîștiga în deplasare, în Cîmpia Turzii, păstrîndu-și astfel avansul de două puncte. 2. Mingea, șutată de un atacant, s-a lovit de un apărător și a ieșit în aut de poartă, după ce în prealabil a atins și bara. Bara este un personaj... neutru. Arbitrul va acorda, deci, lovitură de colț (corner).

Ilustrații : N. CLAUDIU

SPORTUL Magazin